

bage. Jeg skal blot nævne et Par af disse Forslag; det ene angik den omtalte § 6 med Hensyn til de 25 Tdr. Byg, og det andet gik ud paa, at hverken Ligningslisten i dens Heelhed eller nogen enkelt Skatteansættelse i samme maatte offentliggøres; men da Mindretallet saae, at det ikke derved kunde tilfredsstille Fleertallet, tog det, som sagt Forslagene tilbage. Da nu Mindretallet havde fremsat disse Forslag, uden derved at kunne komme overeens med Contingentsystemets Tilhængere maatte Fleertallet til at fremkomme med Endringsforslag til Contingentsystemet, for at see, om der ikke paa den Maade kunde opnaaes Enighed, og der fremkom ogsaa enkelte Forslag saavel fra Fleertallet som fra Finansministeren; men de vare ikke saaledes, at de kunde tilfredsstille Mindretallet. Dernæst blev dette opfordret til at fremkomme med Forslag til Contingentsystemet, og det fremkom da ogsaa med et Forslag, hvorved der vilde være opnaaet Enighed, dersom Fleertallet var gaaet ind derpaa. Det gik ud paa, at der foruden den i dette Lovforslag omhandlede Skat skulde bevilges endnu eet Aars Indkomsskat, som skulde opkræves efter Procentssystemet, men da Formanden indvendte, at dette fra Formens Side ikke godt gik an, meente man at kunne tilraade at fordele Skatten paa to Aar og at opkræve den det første Aar efter Contingentsystemet, det sidste Aar efter Procentssystemet. Jeg skal ikke gaae ind paa, hvorvidt dette kunde gaae, men Fleertallet fandt, at det ikke var muligt at gaae ind paa dette Forslag, og derved standsedes Sagens Forhandling i Udvalget; der opnaaedes ikke Enighed, og Sagen foreligger saaledes nu med de forskjellige Endringsforslag. Af Fleertallet blev der kun stillet et eneste Endringsforslag, hvori ogsaa Mindretallet var enig, og navnlig udtalte eet af dets Medlemmer sig derved. Det var bestemt, at man ved Selvangivelse havde Lov til at beregne sin Indtægt efter Gjennemsnittet af de tre sidste Aar; men da Udvalget meente, at denne Bestemmelse ikke hørte saa godt hjemme i Contingent- som i Procentssystemet, og at den kun vilde blive benyttet af dem, som kunde have Fordeel deraf, hvorved de vilde vælte Byrden over paa Andre, blev man enig om

at billige det Forslag, der nu foreligger. Det var ibetmindste Ingen i Udvalget, som modsatte sig det, og dette Forslag er nu vedtaget af Landstinget ved den endelige Behandling. — Derimod har Mindretallet stillet nogle Forslag, som foreligge til Forhandling idag, men paa dem skal jeg ikke gaae ind, da jeg mener, at Mindretallet selv vil forsvare dem; thi skjøndt man rigtignok har valgt mig til Ordfører, troer jeg ikke, det er Mindretallets Mening, at jeg skal forsvare dets Forslag. — Det er vel muligt, at dette er et meget simpelt Referat af Forhandlingerne i Udvalget, men hvis der er Noget glemt eller sagt urigtigt, haaber jeg, at andre Medlemmer vilde deels berigtige det og deels tilføje, hvad jeg har forsvømt.

Hvad nu selve Sagen i dens Heelhed angaaer, troer jeg, at jeg, da den nu foreligger i Rigsdagen til 10de Behandling, ikke siger for Meget, naar jeg udtaler, at det vilde være godt, om Thinget idag vedtog Lovforslaget, som det iafsted blev vedtaget i Landstinget; thi jeg synes, det vilde være bedrøveligt, om vi skulde slutte med at forkaste et Lovforslag, hvorpaa der har været arbejdet saalænge og med saamegen Møje. Man vil maastee svare, at vi, som helde til Contingentsystemet, let kunne sige dette, hvorimod de, der ere af en modsat Mening, staae i et andet Forhold, men det er min private Mening, at det vil være meget heldigt for Procentisterne, at vort Forslag vedtages, thi hvis deres Forslag virkelig er saa godt, som de troe, vil det derved faae en saadan Forbedelse, at det senere vil blive langt bedre modtaget, end naar det nu blev gennemført, navnlig af Hensyn til disse Skattecommissairer. De kunne da maastee mange Steder blive modtagne med Velvillie, fordi de kunne komme Sogneforstanderskaberne tilhjælp, navnlig ved Ligningen af Skatten paa Landboere, Embedsmænd og Andre, som have deres Vønning paa forskjellig Maade, men naar de komme som de, der skulle have den hele Indtægt ud af Communen, ville de staae som Modparter overfor Forstanderskaberne, idet disse i Almindelighed ville søge at slippe saa let som muligt, medens Skattecommissairerne maae føle sig forpligtede til at faae den hele Indtægt ud. Det kunde saaledes let være, at disse Skatte-